

інвестиції в освіту і особистістський розвиток працівників. Навчання вважається одним з основних факторів, що сприяє відродженню економіки та економічному зростанню, що створює зростання добробуту для окремих осіб та виводить підприємства на високий рівень конкурентоспроможності [3].

На сьогоднішній день підприємства функціонують у нових глобальних економічних площинах, на яких реалізуються великі промислові зміни. Ефективне використання знань та навичок є основою нової економіки. Організаціям та суспільству потрібні висококомпетентні працівники, тому зростання якості людського капіталу є дуже вагомим. Отже, перевагами інвестицій в освіту є зростання виробництва, послуг, якості, продуктивності праці, зниження витрат на виробництво, інші інновації, висока якість відносини з клієнтами, зростання конкурентоспроможності на ринку тощо. З іншого боку, інвестиції в людський капітал сприяють інтенсивному економічному зростанню.

Використані джерела

1. Грішнова О. А. Людський капітал: формування в системі освіти і професійної підготовки / О. А. Грішнова. – К.: Т-во «Знання», КОО. – 254 с.
2. Журавльова І. В. Управління людським капіталом / І. В. Журавльова, А. В. Кудлай. – Х.: ХНЕУ. – 284 с.
3. Савченко В. А. Напрями підвищення ефективності системи професійного навчання персоналу на виробництві / В. А. Савченко // Формування ринкової економіки: зб. наук. пр. – К.: ХНЕУ. – С. 262-273.

Парій Назар

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Котис Н. В.)

ІННОВАЦІЙНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ТА УМОВИ ЙОГО РОЗВИТКУ

Інновації на сьогоднішній день відіграють велику роль в успішності діяльності організації, адже ті установи, які переорганізували свою діяльність під впливом інноваційного розвитку мають набагато більший шанс втриматись на ринку та досягнути успіху у своїй подальшій діяльності. Загострення конкуренції всі більше заставляє підприємців до покращення своєї виробничої діяльності в цілому, адже тільки так вони можуть утримати свої конкурентні позиції, а також завоювати нові ринки [1, с.24]. Як на мене то від впровадження інноваційних технологій виграють усі, як і підприємці так і споживачі. Підприємці виграють тим, що їхня продукція робиться: якіснішою, дешевішою та простішою у виробництві. А споживачі у свою чергу отримують: кращу якість продукції та нижчу ціну. Тому інноваційна діяльність така необхідна у свою чергу, щоб досягнути успіху.

В Україні інноваційна діяльність, нажаль не так розповсюджена і не широко впроваджується, хоча безумовно потенціал розвитку, однозначно є.

Існує ряд проблем чому в Україні інноваційна діяльність не так сильно впроваджується:

- слабка правова база по впровадженню інноваційних заходів;
- великі витрати на нововведення;
- незацікавленість держави;
- нестача інформації про нові технології;
- безвідповідальність та недалекоглядність керівництва;
- відсутність кадрів, які вміють працювати з новітніми технологіями;
- високий економічний ризик.

До головної проблеми можна віднести – проблему державної підтримки інноваційного підприємництва, оскільки головним ініціатором покращення інноваційної сфери діяльності підприємництва має виступати – держава [2, с.117]. Адже від цього вона отримує максимальну вигоду, як і для себе так і для суб'єктів господарювання в цілому. В більш розвинутих країнах ви можете побачити пряму залежність того, наскільки вони успішні і як сильно там впроваджуються інноваційні реформи, адже держави там дбають про підприємців і уряд прекрасно розуміє цю необхідність удосконалення різноманітніших технологій, для утримання конкурентних позицій та отримання додаткового доходу від скорочення ресурсних витрат.

Для вирішення проблеми по впровадженню інновацій в організації я бачу такий вектор дій:

1. удосконалення та переробка законодавчої бази по питанням інновацій в Україні;
2. стимулювання інноваційної діяльності методом фінансової допомоги зі сторони держави;
3. максимальне усунення монополій на території України та покращення вільної конкуренції.

Наша нормативно – правова база по питанням інноваційної діяльності на сьогоднішній день є застарілою та не відповідає сьогочасним ринковим реаліям, тому вона терміново потребується в реформації та кардинальній зміні, адже, якщо ми хочемо себе називати не просто країною, яка продає сировину, а ще і як передовика із виробництва сучасних та високоякісних продуктів, нам терміново необхідні ці зміни, в правовому аспекті діяльності.

Також слід і подумати про фінансову державну підтримку впровадження інновацій в діяльність організацій, адже на сьогоднішній день ми можемо бачити, що держава ніяк не зацікавлена у тому, щоб матеріально допомагати підприємцям у їхніх інноваційних спробах покращити виробничу діяльність своєї організації [4]. Як я зазначав раніше, існує пряма залежність того наскільки організація є успішною від того як держава їй допомагає в різних сферах її діяльності в тому числі і фінансовій сфері, адже, якщо бути чесним то впровадження новітніх технологій – це далеко не дешева річ, а важкий процес відходу від старих методик

до новіших та більш революційніших, що несе за собою велику кількість витрат, наприклад на: закупівлю нового обладнання, виробничі просторі у зв'язку з переобладнанням, перекваліфікацію персоналу та інші витрати, що малі, або навіть середні підприємства навряд чи змоги собі б дозволити за власних рахунків. Тому держава повинна виступати головним ініціатором того, щоб допомогти організації переобладнати своє устаткування, або інакше виробничі технології, адже від цієї допомоги держава також буде у вигідному положенні, завдяки тому, щоб підприємство зможе отримувати більші доходи за свою діяльність, виходить, що і податкові надходження будуть в рази більшими.

І як на мою думку найбільш важливим фактором покращення інноваційної діяльності є – усунення монополій. Адже монополісти мало зацікавлені у покращенні їхньої діяльності, тому що у них не має прямої потреби на це [3]. Їхня продукція, або послуги не мають аналогів, тому вони спокійно можуть зависити ціни за свою діяльність і просто отримувати дохід прикладаючи мінімум зусиль, такі дії тільки приводять тільки до стагнації економіки і нічим добрим вони не закінчуються. На відміну від вільної конкуренції де конкуренти вступають в економічну боротьбу і змушені придумувати методи за допомогою яких вони отримають перевагу над конкурентом, одним із цих головних методів виступає, саме – впровадження інноваційних технологій у свою діяльність, що може покращити: якісні характеристики товару (послуги), знизити ціну, пришвидшити виробництво та інше [5]. І саме завдяки вільній конкуренції ми можемо побачити як на сьогоднішній день світ зазнає змін, через новітні технології і прагнення підприємців підкорити світ своєю унікальною продукцією.

Використані джерела

1. Ганечко І. Проблеми розвитку інновацій в Україні // І. Ганечко // Економіка. – 2011. – № 5. – с. 24.
2. Павлюк М.В. Мотиваційні можливості вітчизняного законодавства у сфері інноваційної діяльності // М. В. Павлюк // Вісник Хмельницького національного університету. – 2016. – № 1. – с. 117
3. Білоброва І.О Проблеми мотивації інноваційної діяльності: Світова практика та українські реалії [Електронний ресурс] /І. О. Білоброва //
4. Пенькова О.Г. Проблеми реалізації інноваційної стратегії розвитку України // О.Г. Пенькова // Формування ринкових відносин в Україні. – 2014. – № 9. – С. 96.
5. Давила Т. Работающая инновация: Как управлять ею, измерять её и извлекать из неё выгоду //Т. Давила, М. Эпштейн, Р. Шелтон; пер. с англ. Т.Ф. Козицкой. – Днепропетровск : Баланс Бизнес Букс, 2015. – 320 с.